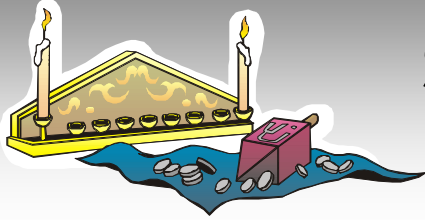

השבת

של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל דב בער אדסר בו ר' אייזיק שלמה, זצ"ל טוב להגיד ולשיר **נְתַן נְתַן נְתַן אַזְוֵאן** לזכות לכל הישועות

וישב

אוצר היראה צדיק, רנ"ח

על חלומותיו ועל דבריו ...

מה שהצדיק מלביש תורה גבוהה בסיפורי מעשיות ושיחות חולין דייקא, ועל ידי זה מעורר בני אדם משנתם ומחזירים בתשובה, זה סוד מה שאחר חטא אדם הראשון כתוב **ויעש ה' אלקים לאדם לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם**, שזה בחינת מה שכל הסודות הגבוהים והנוראים והנפלאים מאד, נתלבשו בספורים של התורה הקדושה, כדי לעורר מהשינה והמיתה לכל באי עולם, שישבו כולם לה' יתברך.

וזה גם כן בחינת מה שיעקב אבינו, עליו השלום, שהוא בחינת הפנים דקדושה, בחינת כלליות השבעים פנים לתורה, הוכרח להתלבש בבגדי עשו, ועל ידי זה דייקא קיבל הברכות מיצחק, שזה בחינת שפע העשירות, הנמשך על ידי סיפורי מעשיות הנ"ל.

וזה גם כן בחינת סיפור החלומות ופתרון החלומות, שעסק בהם יוסף הצדיק, שכל זה הוא בחינת סיפורי מעשיות, שיש בהם דברים גבוהים ונעלמים מאד.

כי גם בהסיפורים והחלומות שמספרין העולם, יש בהם גם כן דברים גבוהים, רק שאין יודע ומבין כל זה, כי אם הצדיק האמת שהוא בחינת יוסף, ועל כן אף על פי שאחיו לא רצו להאמין שיש בחלומותיו וסיפוריו דברים גבוהים, **ויספיו עוד שנוא אותו על חלומותיו ועל דבריו**, אף על פי כן **ואתה מרום לעולם ה'**, כי סוף כל סוף עלה לגדולה דייקא על ידי החלומות ופתרונם, עד שכל הקיום של ישראל במצרים, ועיקר הגאולה שהיא בחינת התעוררות השינה, היה על ידו, כמו שנאמר **ויקח משה את עצמות יוסף עמו**.

ועל כן, כל הנביאים והצדיקים הקדמונים השתמשו גם כן בזה, כמו שמצינו בנבואת ישעיה ירמיהו יחזקאל ובשאר נביאים, ובפרט נבואת זכריה, שהרבה מנבואתם היה בדרך משל וסיפור מעשה. ובאמת גם אז היה קצת מישראל אומרים על יחזקאל הלא ממשל משלים הוא, ולא רצו להאמין שיש בגוף הסיפור והמעשה סודות נפלאים ונוראים, רק אמרו שהוא ממשל משלים, כשאר מושלי משלים בשכלם האנושי.

ובאמת, הסיפורי מעשיות של הצדיקים הגדולים והנביאים, יש

תמימות

אוצר היראה תמימות, י"ב

באמת אין לך אדם שאין לו שעה. אך, הרבה אובדים השעה שלהם, שהיה יכול להצליח בה, בגשמיות וברוחניות, על-ידי חכמתם של הבל, על-ידי שדוחקים את השעה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: **כל הדוחק את השעה השעה דוחקתו**.

כי ה' יתברך מקיים: **עם גבור תמים תיתמם ועם עיקש תתפתל**, ומאחר שהוא (האדם) עיקש, ורוצה שימלא לו ה' יתברך תכף חפצו, וכשאין לו מה שחפץ, הוא אומר שאי אפשר בזה האופן לעבוד את ה' יתברך, נמצא שהוא עיקש ומהרהר אחר מידותיו יתברך; ואז, גם ה' יתברך מתפתל עמו, והשעה דוחקתו.

אבל, ההולך בתמימות, ומאמין באמת, כי בודאי **צדיק וישר ה'**, ומה שסובל יסורין ודחקות הכל לטובה, כי עדיין לא הגיעה השעה שלו, ומקיים **טוב ויחיל ודומם לתשועת ה'**, כי לפעמים אין ה' יתברך נותן להאדם צרכי ישועתו תכף, עד שירבה בתפילה על זה, כי ה' יתברך מתאוה לתפלתן של ישראל, וגם בתפלה אסור לדחוק את השעה, כמבואר במקום אחר.

ולפעמים, הישועה מתעכבת עוד מטעמים אחרים, על-כן צריכין לילך רק בתמימות, ולהאמין ביושר משפטיו יתברך, ולהרבות בתפלה תמיד, על כל דבר, ואז בודאי השעה עומדת לו, כי בודאי יגיע השעה של ישועתו. וכן מבאר בדברי רבותינו ז"ל: **כל המתמים עצמו, שעה עומדת לו וכו'.**

מכתב

מספר אבי הנחל ב' מכתב קמ"ב

כי כלל ההתרחקות מה' יתברך וכל עיקר התקוה לזכות לתשובה כל הרחוקים מאד מאד, שכמעט אבדה תקותם בבחינת ואומר אבד נצחי ותוחלתי...

על ידי הספרים הקדושים של הצדיק זוכין לעצות שלימות שכל אחד יכול לתת עצה לנפשו בכל מקום אשר הוא שם, שזה עיקר תיקון התשובה, שיתגבר לשוב לה' יתברך מכל מקום אשר הוא שם אפילו אם נדמה לו שנתעה מאד מאד בעוונותיו הרבים, כי אין מקום בעולם שאין שם עצה ותקוה לצאת משם רק שנעלם ממנו העצה על ידי קלקולו הרבים, אבל על ידי אמונת חכמים בהצדיק הגדול יש עצה בכל מקום שבעולם.

סודות גדולים בעצם המעשה, שכל תיבה וכל ענין מרמז לדברים גבוהים מאד, כי מלוכב בהם השבעים פנים לתורה, ועל ידיהם דייקא מעוררין מהשינה.

וזה גם כן בחינת הסיפורים הקדושים של האמוראים הקדושים, רבה בר בר חנה ורבי יונתן ורבי יוחנן ורב יוסף, ושאר הסיפורים והמעשיות המובאים בדברי רבותינו ז"ל, שכולם יש בהם סודות גדולים ועליונים מאד, וכולם הם בחינת התעוררות השינה, לעורר בני אדם משנתם, שלא יישנו את ימיהם, ולהחזיר להם הפנים דקדושה על ידי זה, אם יזכו להתעורר על ידם.

צדיק

אוצר היראה צדיק, י"ז

הצדיקי אמת שעוסקין עמנו להאיר בנו האמת, גם עכשיו בתוקף הגלות והחשכות והתגברות התמורות והערבוביא שבעולם, הם

בחינת התנוצצות משיח, והם בבחינת **ותקום בעוד לילה וכו'.**

היינו, כמו מי שקם בחצות לילה, בתוקף התגברות השינה והחשכות, והוא נתעורר וקם ללמוד תורה עם תלמידים, שזה יקר מאד בעיני ה' יתברך, כמאמר רבותינו ז"ל.

כמו כן ממש ימות המשיח והגאולה, נקרא אור יום, כי אז יתגלה האמת לעין כל.

אך, הצדיקים הנ"ל נתעוררים קודם אור בקרן של ישראל, בתוקף התגברות החושך, ולומדים עמנו ומגלין לנו אלקותו יתברך, ומעוררין אותנו בתשובה, זה יקר מאד בעיניו יתברך.

רק מחמת החושך, קשה מאד להכיר מעלת הצדיקים הנ"ל ולהתקרב אליהם. על כן, צריכין להתפלל לה' יתברך על זה, שיזכה להבחין ולהכיר האמת גם עכשו קודם הגאולה, כי עכשיו הוא עיקר מעלת ההבחנה.

על הנפים, ועל הפרקן, ועל הגבורות, ... וקבעו שמונת ימי חנכה אלו בהלל ובהודאה ...

עצות

לקוטי עצות
דיבור, ח"ד

גם שילך דוקא למקוה וכו', ה' יתברך ירחם עליו וישלח לו רפואה שלמה במהרה מן השמים.
< מבני יצחק שיחיה, עדיין לא היה לי שום אגרת, ואני מצפה לשמוע הטוב מאתו. זולת זה אין לחדש.

< נתן הנ"ל. גם אודיע לכם חדשות מעתה. דעו כי יש אלקים שליט בארץ, בשמים ממעל ועל הארץ מתחת, חי לעד וקיים לנצח, ישתבח שמו לעד; והכסף והזהב הכל הבל.

< ואף על פי שרוב העולם הם מבני המדינה של עשירות, שמתלוצצים משיחות כאלה, הבחירה היא בידם להטות שכמם לעל הגהינם בזה העולם. כאשר בחרו להם מלבד מה שיהיה ליום הדין, וסוף ישובו המה אלינו, ואנחנו לא נשוב אליהם.

< וכבר אמר דוד המלך עליו השלום (תהלים מ"ט): **אל תירא כי יעשר איש וכו'.** ואם יתלוצצו גם מזה ימלא פיהם חצץ. בוטח בעשרו הוא משענת קנה רצוף. אלה ברכב ואלה בסוסים.

ואנחנו בשם ה' אלקינו נזכיר. כי אין מנוס מפגעי העולם המלאים בכל בית כי אם אל ה' יתברך והתורה לבד, כאשר כבר הארכנו שיחתנו מזה הרבה. ועדיין צריכין לחזור ולדבר זאת בכל יום. והכלל כי אדם לעמל יולד, אשרי מי שעמלו בתורה. ומה שכתבת פארט האפ אמת וצדק ויציב ונכון וקיים, אשריך אם תחזיק בזה.

כוכבי אור
מעשיות ומשלים
מרבנו ז"ל

סיפור

באוסטרה, מקום המהרש"א ז"ל, הייתה טומאה להגויים, כשהיו היהודים צריכים לילך עם נפטר דרך המקום הזה (כי לא היה להם דרך אחרת) אז היו (הגויים) מצלצלים וכו'. וכל מי שהלך דרך שם, המיר דתו, רחמנא ליצלן.

וציוה המהרש"א ז"ל, שכאשר יהיה נפטר מהעולם, ויישאו דרך שם, יניחו עליו חיבור המהרש"א שעשה.

ועשו כן. ושם, התאספו כל הכומרים והתחילו לצלצל.

והעמידו את מיטתו, וישב המהרש"א ז"ל את עצמו, והתחיל לדפדף את הדפים, והתחילה הטומאה עם האנשים להיבלע בארץ. ונבלעו כולם בארץ, ועד היום יש סימן מזה, שנבלעה בארץ.

מוקדש לרפואה שלמה של:
אביה לאה בת אסתר

ולעילוי נשמת:

מרדכי זכריה בן פנחס. ז"ל (ה'ג')

תפילה

לקוטי תפילות א', מ"ג

יהי רצון מלפניך, ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתהיה בעזרנו ותשמרנו ברחמך הרבים, ותרחיקנו מלהתחבר עם רשעים, ותשמור אותי שלא יהיה נשמע לאוזני לעולם, דבורים של רשעים שהם בני דעה, אשר דבוריהם הם אווירים ארסיים של ניאוף ומולידים ניאוף בהשומע דבריהם.

אנא ה', רחם עלי והרחיקני מדבורים אלו, כי אתה ידעת כי בשר ודם אנכי, ואי אפשר לי בעצמי להיות נשמר מהם, וגם **כי בער אנכי מאיש** ואיני יודע להבחין ולידע מי הוא הצדיק, ומי הוא הרשע להתרחק ממנו.

על כן, עליך אני משליך את יהבי, שאתה תשמרני ברחמך הרבים, ותרחיקני מן הרשעים, ולא אדבר עמהם לעולם, ולא אשמע דבריהם בשום פעם.

ואפילו כשיהיה ההכרח לדבר עמם, תגן בעדי בכוחך הגדול, ותפרוס עלי סוכת שלומך ותסתירני בצל כנפיך, באופן שאזכה להנצל מארס דבריהם, ותשמרני ותצילני שלא יכנס בי ארסיהם וחציהם, ולא יזיקו לי פגם דבריהם, ותקדשני בקדושתך העליונה.

עלים לתרופה

מכתב ג'

בעזרת השם יתברך.
< אמר המעתיק הפרט והיום היה חסר. ומה שמצאתי העתקתי:

< **לכבוד ידידי הותיק וכו' רבי נפתלי נרו יאיר.**

< הודיע לי חדשות שהוא חושש בעיניו ואראה להתפלל עליו. ומזה תראו ותבינו כמה צריכין להתרחק מדאקטורים, וכבר הכנתי רוצעפט לשלח לו. וכלל הרוצעפט הוא:

א' שלא יקח שום רפואה.

ב' שלא יקח שום רפואה.

ג' שלא יקח שום רפואה וכו' וכו'.

הצדיק מוריד ומשפיל עצמו מאד לכל הרחוקים מאד מאד להמשיך להם קדושת התורה לכל המקומות אשר הם שם, והוא משתדל למצוא בהם איזה נקודות טובות ומוריד ומשפיל עצמו אליהם למקומם שהם שם וממשיך להם אור קדושת התורה למקומם, ועל ידי זה הוא מקרב כל הרחוקים מאד לה' יתברך, ועל ידי עוצם ענוותנותו וחכמתו העמוקה כשרואה בהם איזה נקודה טובה כל שהוא בעלמא אף על פי שהוא רחוק מקדושת התורה מאד, מוריד עצמו אליהם לעוררם ולקרבם לה' יתברך. בארץ ישראל ששם הבית המקדש וקודש קדשים שם עיקר תיקון העצה.

מידות

ספר המידות
אמונה, חלק א'

אין משיח בא, עד שיכלו כל הנשמות שבגוף.

המשיח בתו לתלמיד-חכם, והמהנהו מנכסיו, והעושה פרקמטיא לתלמיד חכם, זוכה לתחיית המתים.

מרוח פיו של השקרן נעשה יצר-הרע, וכשיבוא משיח אזי לא יהיה שקר, בשביל זה לא יהיה יצר-הרע בעולם.

מי שהוא איש אמת, הוא יכול להכיר באחר, אם אחר דובר אמת אם לאו.

השקר - לא יסכימו עליו רבים.

הקדוש-ברוך-הוא שונא לזה האיש, המדבר אחד בפה ואחד בלב.

תיקון לפה, שיתן צדקה.

שיחות הר"ן
קל"ה

שיחות הר"ן

דיבר עם איש אחד, שהיה רחוק מה' יתברך מאד; ואמר לו, שירגיל עצמו להתאנח על עניינו, ואמר אז התורה **יש הבל שנעשה על הארץ** וכו' (בסימן ק"ט חלק ראשון), שמבאר שם, שעל ידי אנחה שמתאנחין לשוב אליו יתברך, נפסקין מחבל הטומאה ונתקשרין לחבל דקדושה.

וכן אמר, אחר-כך, עוד כמה תורות על אנחה, שהיא יקרה מאד.

חיי מוהר"ן

[חיי מוהר"ן: מקום לידתו וישיבתו ונסיעותיו וטלוליו. קט"ז]

... ואמר בעצמו: **בזאת השנה רקדתי הרבה!**

וזה היה מחמת שבאותו השנה נשמעו הגזרות שקורין פונקטין, שהיו רוצים אז לגזור על ישראל, חס ושלום, ומחמת זה רקד כמה פעמים, כי על-ידי רקודין ממתיקין הדינים ומבטלין הגזרות, כמבואר בהתורה **ואלה המשפטים** (סימן י' בלקוטי א') המתחלת **על-ידי רקודין והמחאת כף ממתיקין הדינים**. וגם, זאת התורה, נאמרה באותו החורף, בטיראויצע.